

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Dynd-Kongens Datter

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 66. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr03val-shoot-idm140098738031472/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

sorte Bobler og saa var der ikke Spor mere. Nu er hun begravet i *Vildmosen*, aldrig kommer hun med Blomst til *Ægyptens* Land. Du havde ikke holdt ud at see paa det, Mo'er!¹⁶

»Saa'dant Noget skulde Du slet ikke fortælle mig i denne Tid! det kan gaae ud over *Æggene*! – Prindsessen hytter sig nok! s hun faaar sagtens Hjælp! havde det været mig eller Dig, een af vore, saa havde det været forbi!¹⁷

»Jeg vil dog hver Dag see efter!¹⁸« sagde *Storkefader*, og det gjorde han.

Nu gik der en lang Tid. 19

Da saae han en Dag, at dybt fra Bunden skjød frem en grøn Stilk, og da den naaede op til Vandspeilet, voxte frem et Blad, bredere og altid bredere; tæt ved kom en Knop, og da *Storken* en Morgenstund fløj hen over den, aabnede sig, ved de stærke Solstraaler, Blomsterknoppen og midt i den laae et deiligt Barn, 15 en lille Pige, ligesom om hun var steget op fra Bad; hun lignede i den Grad Prindsessen fra *Ægypten*, at *Storken* først troede at det var hende, der var blevet lille, men da han tænkte sig om, fandt han det rimeligere at det var hendes og *Dyndkongens* Barn; derfor laae hun i Aakaude. 20

»Der kan hun da ikke blive liggende,« tænkte *Storken*, »i (8) min Rede ere vi allerede saa mange! men, der falder mig Noget ind! *Vikingefruen* har ingen Børn, tidt ønskede hun sig en Lille, jeg faaar jo Skyld for at bringe de Smaa, nu vil jeg dog engang gjøre Alvor af det! jeg flyver til *Vikingefruen* med Bar- 25 net; der vil blive en Fornøjelse!¹⁹

Og *Storken* tog den lille Pige, fløj til Bjælkehuset, slog med Næbbet Hul paa den Blæreskind's Rude, lagde Barnet ved *Vikingefruens* Bryst, fløj saa til *Storkemo'er* og fortalte, og Un- 30 gerne hørte paa det; de vare store nok dertil.

»Seer Du, Prindsessen er ikke død! hun har sendt den Lille herop, og nu er den anbragt!²⁰

»Det har jeg jo sagt fra første Færd!²¹« sagde *Storkemoder*, »stærk nu lidt paa dine egne! det er snart paa Reisetiden; det begynder af og til at krille mig under Vingerne! Gjægen og 35 Nattergalen ere allerede afsted, og Vagterne hører jeg tale om, at vi snart faae god Medvind! vore Unger staae sig nok ved *Manoeuveren*, kjender jeg dem ret!²²

Naa, hvor *Vikingefruen* blev glad, da hun om Morgenen vaagnede og fandt ved sit Bryst det lille, deilige Barn; hun 40 kyskede og klappede det, men det skreg forfærdeligt og sprælle-

16 staget| stegen A². 17 blevet| bleven D. 18 Manoeuveren| Manoeuvren D.